

Yüzünde Gülümseyen Zaman

— unal--yigit · 10 Haziran 2010

güzeldi
arınmış bir bakışın cephesinde uyumak

güzeldi
genzimizde konuk olurken gözyaşları
zamanı iskaladığımızı unutmak

ağır aksak,
kanamalı bir mevsim geçerken pencereden
kuyruğuna baharimsı düşler bağlamak
güzeldi

seninle ömürlük nefesleri içimin bir yerinde hapsetmek
ve yüklenip tüm yıldızları koynuma
sonunda gözlerinde açılacak yarına yürümek
sana varmak
telaşlı,
umut yüklü bir geminin Güneş güvertesinden

güzel sözlüm,
güzel yüreğim benim
dokununca mavi iklimlerin teni gibi
gözlerinin nehir yatağı kuytuluğuna
Bizim buralarda dallara su yürür
ve biz senli bir türkünün ilk hasadında
Yeşil erikler toplarız ceplerimize

ah ne var ki
güzel olan şeyler mezarlığı açmadan sol yanımıza
üstümüze devrilen o mühürlü zaman

yine de yitirme gülüşünü
aklının ucundan bile geçmesin eskiyen takvimlerin
sır sözcüklerimizde eskiteceği

olurda yurdundan ayrı bir türkü dolanırsa diline
işte o andır ki
iflah olmaz acının körpe filizi

yaşamak sevgili bizimkisi
bizimkisi nefes almak değil sadece
kıyısında adımıyor olsak yaşamın
iz bırakmak

gül yanaklım
gözleri günışığım benim
ser şimdi haydi
keskin rüzgarlara yüzünü, yüzümün yanına
düşlerde serinleyecek sabahlar
ve gülümseyecek yaşlı küre
tutulan nefeslerinde bütün zamanların...

10.06.2010-03:13 Ünal YİĞİT